

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 8 grudnia 1964 r. (poz. 428).

PRZYKŁADY STOSOWANIA NORM UBYTKÓW NATURALNYCH WĘGLA KAMIENNEGO I BRUNATNEGO, BRYKIETÓW Z WĘGLA KAMIENNEGO I BRUNATNEGO ORAZ KOKSU I PÓLKOKSU

1. Obliczenie ubytków naturalnych węgla kamiennego i brunatnego.

Stany zapasów występujące w każdym dniu kalendarzowym na składowisku należy zsumować osobno za okres od 1 stycznia do 31 marca plus od 1 października do 31 grudnia (okresy zimowe) i okres od 1 kwietnia do 30 września (okres letni) i następnie podzielić przez ilość dni kalendarzowych występujących w każdym z tych okresów. Otrzymany średni dzienny stan zapasów stanowi podstawę do obliczenia ubytku naturalnego.

Przykład:

Suma stanów zapasu za okres I.I — 31.III, tj. 90 dni, 263.140 t.

Suma stanów zapasu za okres I.X — 31.XII, tj. 92 dni, 352.102 t.

Suma stanów zapasu za okres I.IV — 30.IX, tj. 183 dni, 366.000 t.

Wylczenie ubytku: 263.140

+ 352.102

615.242 : 182 = 3.380 t

366.000 : 183 = 2.000 t

Obliczenie dotyczące węgla energetycznego typu 31, 32 klasy 70—55

$3.380 \times 0,4\% = 13,5 \text{ t}$

$2.000 \times 0,5\% = 10,0 \text{ t}$

łączny ubytek naturalny: 23,5 t

Obliczenie ubytków przeprowadza się w sposób podany w wymienionym przykładzie, doliczając do niego straty wynikające z wyładunku, np. z bocznic Polskich Kolei Państwowych zwieziono w ciągu roku 10.000 t. Straty z tytułu wyładunku — $10.000 \times 0,2 = 20 \text{ ton}$.

2. Obliczenie ubytków naturalnych związanych z magazynowaniem koksu.

Przykład:

Suma stanów zapasu za okres zimowy

I.I — 31.III, tj. 90 dni, 110.026 t

I.X — 31.XII, tj. 92 dni, 116.200 t

182 dni, 226.226 t

Suma stanów zapasów za okres letni

I.IV — 30.IX, tj. 183 dni, 248.514 t

Stan średni zapasów w okresie zimowym

$226.226 : 182 = 1.243 \text{ t}$

Stan średni zapasów w okresie letnim

$248.514 : 183 = 1.358 \text{ t}$

Obliczenie dotyczy koksu wielkopiecowego:

$1.243 \times 0,1\% = 1,2$

$1.358 \times 0,15\% = 2,0$

łączny ubytek naturalny 3,2 t

W pozostałych gatunkach koksu obowiązuje ta sama metoda obliczania, zmienia się jedynie wysokość ubytku % ustalona dla poszczególnych gatunków.

3. Obliczenie ubytków naturalnych, związanych z wyładunkiem koksu.

Obliczenie ubytków przeprowadza się w sposób podany w przykładzie 2, doliczając straty wynikające z wyładunku, np. na bocznic Polskich Kolei Państwowych:

w okresie zimowym $11.200 \times 0,1\% = 11,2 \text{ t}$

w okresie letnim $11.300 \times 0,1\% = 11,3 \text{ t}$

Ogółem straty w okresie zimowym wynoszą

$11,2 + 1,2 = 12,4 \text{ t}$

Ogółem straty w okresie letnim wynoszą

$11,3 + 2,0 = 13,3 \text{ t}$

Analogicznie oblicza się ubytki naturalne dla pozostałych paliw stałych nie objętych przykładami przy uwzględnieniu obowiązujących dla nich norm ubytków.

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GEOLOGII

z dnia 3 grudnia 1964 r.

w sprawie szczegółowego programu egzaminu dla osób ubiegających się o stwierdzenie kwalifikacji do wykonywania prac geologicznych.

Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 16 listopada 1960 r. o prawie geologicznym (Dz. U. Nr 52, poz. 303) oraz § 15 ust. 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1963 r. w sprawie kwalifikacji osób uprawnionych do sporządzania projektów badań geologicznych, dokumentacji geologicznych, sprawowania nadzoru geologicznego

i prowadzenia niektórych robót objętych prawem geologicznym (Dz. U. Nr 35, poz. 204) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się szczegółowy program egzaminu dla uzyskania stwierdzenia kwalifikacji do wykonywania prac geologicznych w następujących specjalnościach i zakresie:

- 1) sporządzania projektów (programów) badań i dokumentacji geologicznych w zakresie poszukiwania i rozpoznawania złóż ropy naftowej i gazu ziemnego,
 - 2) sporządzania projektów (programów) badań i dokumentacji geologicznych w zakresie poszukiwania i rozpoznawania złóż kopalin stałych,
 - 3) sporządzania projektów (programów) badań i dokumentacji geologicznych w zakresie surowców ilastych i piasków kwarcowych dla ceramiki budowlanej i budownictwa oraz naturalnych kruszyw budowlanych i drogowych,
 - 4) sporządzania projektów (programów) badań i dokumentacji geologicznych w zakresie poszukiwania i rozpoznawania wód podziemnych w pełnym zakresie,
 - 5) sporządzania projektów (programów) badań i dokumentacji geologicznych w zakresie poszukiwania i rozpoznawania wód podziemnych z wyłączeniem wód leczniczych i złożowych,
 - 6) sporządzania projektów (programów) badań i dokumentacji geologicznych w zakresie ustalania przydatności gruntów dla budownictwa w pełnym zakresie,
 - 7) sporządzania projektów (programów) badań i dokumentacji geologicznych w zakresie ustalania przydatności gruntów dla budownictwa, z wyłączeniem obiektów inżynierskich budownictwa górniczego i wodnego,
 - 8) sprawowania dozoru geologicznego nad robotami związanymi z badaniami geologicznymi w zakresie poszukiwania i rozpoznawania złóż kopalin,
 - 9) sprawowania dozoru geologicznego nad robotami związanymi z badaniami geologicznymi w zakresie poszukiwania i rozpoznawania wód podziemnych,
 - 10) sprawowania dozoru geologicznego nad robotami związanymi z badaniami geologicznymi w zakresie ustalania przydatności gruntów dla budownictwa,
 - 11) kierowania badaniami geofizycznymi (wraz z projektowaniem i dokumentowaniem tych badań) w pełnym zakresie,
 - 12) kierowania badaniami geofizycznymi (wraz z projektowaniem i dokumentowaniem tych badań) z wyłączeniem badań sejsmicznych,
 - 13) kierowania badaniami geofizycznymi (wraz z projektowaniem i dokumentowaniem tych badań) w zakresie geofizyki wiertniczej,
 - 14) kierowania wierceniami do głębokości 30 m, wykonywanymi poza obszarem górnictwa i rejonem ochrony górniczej wód leczniczych.
2. Szczegółowy program egzaminu dla specjalności wymienionych w ust. 1, wydany w odrębnej broszurze, otrzymuje osoba ubiegająca się o stwierdzenie kwalifikacji do wykonywania prac geologicznych łącznie z postanowieniem o dopuszczeniu do egzaminu.
- § 2. Osoba ubiegająca się o stwierdzenie uprawnień do wykonywania prac geologicznych w specjalnościach wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 6 i 7 i posiadająca uprawnienia budowlane zwolniona jest od obowiązku złożenia egzaminu ze znajomości przepisów objętych programem dla uzyskania uprawnień budowlanych.
- § 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
- Prezes Centralnego Urzędu Geologii: M. Mrozowski

430

OBWIESZCZENIE POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACYJNEGO

z dnia 23 grudnia 1964 r.

w sprawie zmiany daty obowiązywania Polskiej Normy.

Na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 53, poz. 298) Polski Komitet Normalizacyjny podaje do wiadomości, co następuje:

Datę, od której będzie obowiązywać norma PN-G3/H-83101 „Żeliwo szare. Klasyfikacja”, ogłoszona w obwieszczeniu Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 30 grudnia

1963 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm (Monitor Polski z 1964 r. Nr 8, poz. 40), zmienia się na datę 1 stycznia 1966 r.

Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego: J. Wodzicki